Svet
Evropske unije

Bruselj, 7. april 2017
(OR. en)

7902/17

Medinstitucionalna zadeva:
2016/0151 (COD)

LIMITE

AUDIO 34
DIGIT 78
CONSOM 125
TELECOM 78
CODEC 528

PUBLIC

DOPIS

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	delegacije
Št. predh. dok.:	6798/17 AUDIO 21 DIGIT 36 CONSOM 63 TELECOM 49 CODEC 287 7560/17 AUDIO 31 DIGIT 69 CONSOM 106 TELECOM 67 CODEC 461
Št. dok. Kom.:	9479/16 AUDIO 68 DIGIT 55 CONSOM 121 IA 28 TELECOM 98 CODEC 74
Zadeva:	Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2010/13/EU o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju **avdiovizualnih medijskih storitev** glede na spreminjajoče se tržne razmere *–revidirano kompromisno besedilo predsedstva*

V prilogi vam pošiljamo revidirano kompromisno besedilo predsedstva za naslednjo sejo Delovne skupine za avdiovizualno področje, ki bo 12. aprila 2017.

Za razliko od predhodnih različic je sedaj priloženo besedilo urejeno v skladu z vrstnim redom členov. V besedilo so vključene samo tiste uvodne izjave, ki so neposredno povezane s spremembami členov. Druge uvodne izjave bodo obravnavane pozneje.

Priloženi dokument je oblikovan, kot sledi:

- nespremenjeno besedilo iz Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah iz leta 2010[1] je natisnjeno v običajni pisavi,
- v **krepkem tisku** so natisnjene spremenjene določbe iz predloga Komisije (dok. 9479/16),
- s **krepkim in podčrtanim tiskom** ter **[...]** so označene spremembe konsolidirane različice Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, ki jih je naredilo predsedstvo na podlagi kompromisnih besedil predsedstva po razpravah na sejah Delovne skupine za avdiovizualno področje med 10. januarjem in 3. marcem.
- Zaradi večje preglednosti so spremembe, narejene na podlagi razprav na sejah Delovne skupine za avdiovizualno področje 23. marca, 30. marca in 5. aprila, za katere je bil kot izhodišče uporabljen prejšnji dok. 6798/17, ki je bil glede avdiovizualnih komercialnih sporočil spremenjen z dok. 7560/17, označene z **dvojno podčrtavo** in **[...]**.

---

[1] Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah), UL L 95, 15.4.2010, str. 1.

PRILOGA

Predlog

DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O SPREMEMBI DIREKTIVE 2010/13/EU

o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev glede na spreminjajoče se tržne razmere

[…][2]

POGLAVJE I

OPREDELITVE POJMOV

Člen 1

1. V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „avdiovizualna medijska storitev“ pomeni:[3]

[2] Uvodne izjave bodo obravnavane pozneje.

[3] ***Uvodna izjava 3 se spremeni***: „Direktivo 2010/13/EU bi bilo treba še naprej uporabljati samo za tiste storitve, katerih glavni namen je zagotavljanje programov za obveščanje, zabavo ali izobraževanje. Prav tako bi bilo treba šteti, da je zahteva glede glavnega namena izpolnjena, tudi če ima storitev avdiovizualno vsebino in obliko, ki jo je mogoče ločiti od glavne dejavnosti ponudnika storitve, kot so samostojni deli spletnih časopisov, ki prikazujejo avdiovizualne programe ali videe, ki jih ustvarijo uporabniki, kadar se za te dele lahko šteje, da jih je mogoče ločiti od glavne dejavnosti. **[...]** Storitev bi bilo treba obravnavati zgolj kot neločljivo dopolnitev glavne dejavnosti, kadar med avdiovizualno ponudbo in glavno dejavnostjo obstajajo povezave. Kanali ali kakršne koli druge avdiovizualne storitve pod uredniško odgovornostjo ponudnika lahko tako predstavljajo avdiovizualne medijske storitve, tudi če se zagotavljajo v okviru platforme za izmenjavo videov, ki ni pod uredniško odgovornostjo. V takih primerih bodo morali določbe te direktive izpolnjevati ponudniki z uredniško odgovornostjo.“

(i) storitev, kakor je opredeljena v členih 56 in 57 Pogodbe o delovanju Evropske unije, kadar je glavni namen storitve ali dela, ki ga je mogoče ločiti od nje, da se z njo oz. njim pod uredniško odgovornostjo ponudnika medijskih storitev zagotavljajo programi za obveščanje, zabavo ali izobraževanje splošne javnosti po elektronskih komunikacijskih omrežjih v smislu člena 2(a) Direktive 2002/21/ES. Taka avdiovizualna medijska storitev je bodisi televizijski program, kakor je opredeljen v točki (e) tega odstavka, bodisi avdiovizualna medijska storitev na zahtevo, kakor je opredeljena v točki (g) tega odstavka;

(ii) avdiovizualno komercialno sporočilo;

(aa) „storitev platforme za izmenjavo videov“ pomeni storitev, kakor je opredeljena v členih 56 in 57 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki izpolnjuje naslednje zahteve:

(i) storitev zajema shranjevanje ali <u>neposredno prenašanje</u> <u>[...]</u> programov ali videov, ki jih ustvarijo uporabniki, za katere ponudnik platforme za izmenjavo videov nima uredniške odgovornosti;

(ii) ponudnik platforme za izmenjavo videov [...] določi, kako se organizirajo shranjeni [...] ali neposredno prenašani programi ali videi, ki jih ustvarijo uporabniki, med drugim samodejno ali z algoritmi, zlasti s [...] prikazovanjem, označevanjem in določanjem zaporedja;

(iii) glavni namen storitve, [...] dela [...] te storitve, ki ga je mogoče ločiti, ali znatnega deleža storitve je zagotavljanje programov in videov, ki jih ustvarijo uporabniki, za obveščanje, zabavo ali izobraževanje splošne javnosti[4] ter

(iv) storitev se zagotavlja po elektronskih komunikacijskih omrežjih v smislu člena 2(a) Direktive 2002/21/ES;

(b) „program“ pomeni niz gibljivih slik z ali brez zvoka, ki predstavlja posamezno poljubno dolgo enoto znotraj sporeda ali kataloga, ki ga oblikuje ponudnik medijskih storitev, vključno s celovečernimi igranimi filmi, [...] video posnetki, športnimi dogodki, situacijskimi komedijami, dokumentarnimi filmi, otroškimi programi in izvirnimi televizijskimi dramami;

---

[4] ***Vstavi se nova uvodna izjava:*** **„3a. S storitvami platform za izmenjavo videov se ponujajo avdiovizualne vsebine, do katerih splošna javnost in zlasti mladi vedno bolj dostopajo. Te storitve konkurirajo za isto občinstvo in prihodke kot avdiovizualne medijske storitve. Poleg tega imajo tudi znaten učinek na oblikovanje javnega mnenja in velik vpliv nanj. To velja tudi za storitve družbenih medijev, ki so postali pomembno sredstvo za izmenjavo informacij, zabavo in izobraževanje, med drugim zato, ker omogočajo dostop do programov in videov, ki jih ustvarijo uporabniki. Lahko bi se štelo, da tako [...] zagotavljanje programov predstavlja pomemben delež [...] storitve družbenega medija, če je delež avdiovizualne vsebine pomemben za glavno dejavnost ali druge dejavnosti [...] te storitve. Med merili, na podlagi katerih bi določili, da avdiovizualne vsebine niso le stranski produkt dejavnosti storitve družbenega medija, temveč [...] predstavljajo pomemben delež njenih dejavnosti, bi lahko bilo na primer, ali je storitev vzpostavila model deljenih prihodkov za distribucijo in umeščanje avdiovizualnih komercialnih sporočil v ali ob avdiovizualno vsebino in ali je bilo odločeno, da se v storitvi uporabijo algoritmi za odločanje o tem, katera avdiovizualna vsebina se predvaja in kako opazno je prikazana. Zato bi morala ta direktiva zajemati storitve družbenih medijev, kolikor njihove storitve izpolnjujejo [...] zahteve, ki opredeljujejo storitev platforme za izmenjavo videov.“**

(ba) „video, ki ga ustvari uporabnik," pomeni niz gibljivih slik z zvokom ali brez njega, ki predstavlja posamezno poljubno dolgo enoto, ki jo ustvari uporabnik in [...] jo ta ali kateri koli drug [...] uporabnik naloži na platformo za izmenjavo videov;

(c) „uredniška odgovornost" pomeni dejansko izvrševanje nadzora nad izborom programov ter nad njihovo ureditvijo v kronološkem sporedu v primeru televizijskih programov ali v katalogu v primeru avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo. Uredniška odgovornost ne pomeni nujno pravne odgovornosti v skladu z nacionalno zakonodajo za vsebino ponujenih storitev;

(d) „ponudnik medijske storitve" pomeni fizično ali pravno osebo, ki ima uredniško odgovornost za izbor avdiovizualne vsebine avdiovizualne medijske storitve in določa, kako bo ta urejena;

(da) „ponudnik platforme za izmenjavo videov" pomeni fizično ali pravno osebo, ki zagotavlja storitev platforme za izmenjavo videov;

(e) „izvajanje televizijske dejavnosti" oziroma „televizijski program" (tj. linearna avdiovizualna medijska storitev) pomeni avdiovizualno medijsko storitev, ki jo opravlja ponudnik medijskih storitev in ki omogoča sočasno gledanje programov na podlagi programskega sporeda;

(f) „izdajatelj televizijskega programa" pomeni ponudnika medijskih storitev, ki izvaja televizijsko dejavnost;

(g) „avdiovizualna medijska storitev na zahtevo“ (tj. nelinearna avdiovizualna medijska storitev) pomeni avdiovizualno medijsko storitev, s katero ponudnik medijskih storitev omogoča, da uporabnik zahteva in v trenutku po lastni izbiri gleda programe iz kataloga programov, ki jih izbere ponudnik medijskih storitev;

(h) „avdiovizualno komercialno sporočilo“ pomeni slikovne podobe z ali brez zvoka, ki so namenjene neposredni ali posredni promociji blaga, storitev ali podobe fizične ali pravne osebe, ki opravlja gospodarsko dejavnost. Take slikovne podobe spremljajo program ali so vanj vključene v zameno za plačilo ali podobno nadomestilo ali za samooglaševalske namene. Oblike avdiovizualnega komercialnega sporočila med drugim vključujejo televizijsko oglaševanje, sponzorstvo, televizijsko prodajo in promocijsko umeščanje izdelkov;

(i) „televizijsko oglaševanje“ pomeni vsako obliko obvestila, ki ga javno ali zasebno podjetje ali fizična oseba predvaja bodisi za plačilo ali podobno nadomestilo ali za samooglaševalske namene in ki zadeva trgovino, poslovno dejavnost, obrt ali stroko ter naj bi v zameno za plačilo promoviralo preskrbo z blagom in storitvami, vključno z nepremičninami, pravicami in obveznostmi;

(j) „prikrito avdiovizualno komercialno sporočilo“ pomeni besedno ali slikovno predstavljanje blaga, storitev, imena, blagovne znamke ali dejavnosti proizvajalca blaga ali ponudnika storitev v programih, kadar je namen ponudnika medijskih storitev, da bi tako predstavljanje služilo kot oglaševanje, in bi bila lahko javnost zavedena glede njegove narave. Tako predstavljanje se šteje za namerno zlasti, kadar je opravljeno za plačilo ali podobno nadomestilo;

(k) „sponzorstvo“ pomeni vsak prispevek javnih ali zasebnih podjetij ali fizičnih oseb, ki ne izvajajo dejavnosti avdiovizualnih medijskih storitev ali produkcije avdiovizualnih del, za financiranje avdiovizualnih medijskih storitev ali programov, da bi promovirale svoje ime, blagovno znamko, podobo, dejavnosti ali izdelke;

(l) „televizijska prodaja“ pomeni neposredne ponudbe, ki se v zameno za plačilo predvajajo javnosti zaradi preskrbe z blagom ali storitvami, vključno z nepremičninami, pravicami in obveznostmi;

(m) „promocijsko umeščanje izdelkov“ pomeni kakršno koli avdiovizualno komercialno sporočilo, ki v zameno za plačilo ali podobno nadomestilo vključuje ali navaja izdelek, storitev ali njuno blagovno znamko, tako da se pokažejo v programski vsebini;

(n) „evropska dela“ pomenijo:

(i) dela, ki izvirajo iz držav članic;

(ii) dela, ki izvirajo iz evropskih tretjih držav, ki so pogodbenice Evropske konvencije o čezmejni televiziji Sveta Evrope, in izpolnjujejo pogoje iz odstavka 3;

(iii) dela, ki nastanejo v koprodukciji v okviru sporazumov na področju avdiovizualnega sektorja, ki jih sklenejo Unija in tretje države, ter izpolnjujejo pogoje iz vsakega od teh sporazumov.

2. Uporaba določb iz odstavka 1(n)(ii) in (iii) je pogojena s tem, da za dela, ki izvirajo iz držav članic, v zadevni tretji državi ne veljajo diskriminatorni ukrepi.

3. Dela iz odstavka 1(n)(i) in (ii) so dela, ki so jih avtorji in delavci večinoma ustvarili med prebivanjem v eni ali več državah iz navedenih določb, če je izpolnjen eden od naslednjih treh pogojev:

(i) ustvarili so jih producent ali producenti s sedežem v eni ali več od teh držav;

(ii) proizvodnjo del vodijo in dejansko nadzirajo producent ali producenti s sedežem v eni ali več od teh držav;

(iii) prispevek koproducentov iz teh držav k skupnim koprodukcijskim stroškom je prevladujoč in koprodukcije ne nadzoruje eden ali več producentov s sedežem izven teh držav.

4. Dela, ki niso evropska dela v smislu odstavka 1(n), vendar se producirajo v okviru dvostranskih koprodukcijskih sporazumov, sklenjenih med državami članicami in tretjimi državami, se štejejo za evropska dela, če koproducenti iz Unije prispevajo večinski delež skupnih stroškov produkcije in če produkcije ne nadzoruje eden ali več producentov s sedežem zunaj ozemlja držav članic.

POGLAVJE II

SPLOŠNE DOLOČBE ZA AVDIOVIZUALNE MEDIJSKE STORITVE

Člen 2

1. Vsaka država članica zagotovi, da so vse avdiovizualne medijske storitve, ki jih prenašajo ponudniki medijskih storitev pod njeno pristojnostjo, skladne s predpisi pravnega reda, ki se v tej državi članici uporablja za avdiovizualne medijske storitve, namenjene javnosti.

2. V tej direktivi so ponudniki medijskih storitev pod pristojnostjo države članice:

   (a) tisti, ki imajo sedež v tej državi članici v skladu z odstavkom 3;

   (b) tisti, za katere se uporablja odstavek 4.

3. V tej direktivi se šteje, da ima ponudnik medijskih storitev sedež v državi članici, v naslednjih primerih:

   (a) ponudnik medijskih storitev ima glavno pisarno v tej državi članici, pa tudi uredniške odločitve o avdiovizualnih medijskih storitvah se **redno**[5] sprejemajo v tej državi članici;

[5] ***Vstavi se nova uvodna izjava:* „Dejanska uredniška odgovornost se zagotavlja z rednim sprejemanjem uredniških odločitev. Pri ocenjevanju, ali se uredniške odločitve sprejemajo redno, bi bilo treba upoštevati pogostost takih odločitev in njihovo povezanost z vsakodnevnim delovanjem avdiovizualne medijske storitve.“**

(b) če ima ponudnik medijskih storitev svojo glavno pisarno v eni državi članici, uredniške odločitve o avdiovizualnih medijskih storitvah pa se redno sprejemajo v drugi državi članici ali drugih državah članicah, se šteje, da ima sedež v tisti državi članici, v kateri dela večina delovne sile,[6] ki opravlja dejavnosti v zvezi s programi avdiovizualnih medijskih storitev;

(c) če ima ponudnik medijskih storitev svojo glavno pisarno v eni državi članici, odločitve o avdiovizualnih medijskih storitvah pa se sprejemajo v tretji državi, ali obratno, se šteje, da ima sedež v zadevni državi članici, če večji delež delovne sile, ki opravlja dejavnosti v okviru avdiovizualnih medijskih storitev, dela v tej državi članici.

4. Šteje se, da so ponudniki medijskih storitev, za katere se določbe odstavka 3 ne uporabljajo, pod pristojnostjo države članice v naslednjih primerih:

(a) uporabljajo satelitsko zemeljsko postajo v tej državi članici;

(b) čeprav ne uporabljajo satelitske zemeljske postaje v tej državi članici, uporabljajo satelitske zmogljivosti, ki pripadajo tej državi članici.

---

6 ***Vstavi se naslednja uvodna izjava*: Če se uredniške odločitve [...] redno sprejemajo v več kot dveh državah članicah, se večina določi na podlagi največjega deleža delovne sile, ki opravlja dejavnosti [...] v zvezi s programi avdiovizualnih medijskih storitev.**

5. Če pristojnosti države članice ni mogoče določiti v skladu z odstavkoma 3 in 4, je pristojna tista država članica, v kateri ima ponudnik medijskih storitev sedež v smislu členov 49 do 55 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

5-a. Države članice zagotovijo, da ponudniki medijskih storitev obvestijo pristojne nacionalne regulativne organe o vseh spremembah, ki bi lahko vplivale na določitev pristojnosti v skladu z odstavki 2, 3 in 4.

5a. Države članice [...] sestavijo in vodijo ažuren seznam ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev pod svojo pristojnostjo in navedejo, na katerih [...] merilih iz odstavkov od 2 do 5 temelji njihova pristojnost [...]. Države članice ta seznam in vse njegove spremembe sporočijo Komisiji. V primeru neskladnih seznamov Komisija naveže stik z zadevnimi državami članicami, da bi našli rešitev. Komisija zagotovi, da imajo nacionalni [...] regulativni organi dostop do [...] tega seznama. Komisija v največjem mogočem obsegu objavi te informacije.

5b. Kadar se zadevne države članice ob uporabi členov 3 in 4 te direktive ne strinjajo o tem, katera država članica ima pristojnost, o tem nemudoma obvestijo Komisijo. Komisija lahko od skupine evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (ERGA) zahteva, da v skladu s členom 30a(3)(e) da mnenje o zadevi v 15 delovnih dneh od predložitve zahteve Komisije. [...] Komisija ustrezno obvešča odbor za stike.[7]

6. Ta direktiva se ne uporablja za avdiovizualne medijske storitve, ki so namenjene izključno sprejemu v tretjih državah in ki jih javnost v eni ali več državah članicah neposredno ali posredno ne sprejema s standardno uporabniško opremo.

Člen 3

1. Države članice zagotovijo svobodo sprejemanja avdiovizualnih medijskih storitev iz drugih držav članic in na svojem ozemlju ne omejujejo njihovega nadaljnjega prenašanja zaradi razlogov, ki sodijo na področja, ki jih usklajuje ta direktiva.

2. Države članice lahko začasno odstopajo od odstavka 1, če avdiovizualna medijska storitev, ki jo zagotavlja ponudnik medijskih storitev pod pristojnostjo druge države članice:

(a) očitno, resno in huje krši člena 6 ali 12(1) [...];

---

[7] ***Uvodna izjava 5 se spremeni:*** „Da bi lahko ugotovili pristojnost, je treba oceniti dejansko stanje na podlagi meril, določenih v Direktivi 2010/13/EU. Ocena takega dejanskega stanja bi lahko dala nasprotujoče si rezultate. Pri uporabi postopkov sodelovanja iz členov 3 in 4 Direktive 2010/13/EU je pomembno, da lahko Komisija utemelji svoje ugotovitve na zanesljivih dejstvih. Skupina evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (ERGA) bi torej morala imeti pooblastila, da na zahtevo Komisije da mnenja o pristojnosti. **Kadar se Komisija pri uporabi členov 3 in 4 Direktive 2010/13/EU odloči, da se bo posvetovala s skupino ERGA, bi morala odboru za stike zagotoviti informacije, tudi o uradnem obvestilu, ki ga prejme od držav članic v skladu s temi postopki sodelovanja, in mnenju skupine ERGA.**

(b) škodi ali predstavlja resno in hudo nevarnost, da bo prišlo do škode za javno varnost, vključno z varovanjem nacionalne varnosti in obrambo, ali

(c) škodi ali predstavlja resno in hudo nevarnost, da bo prišlo do škode za javno zdravje.

3. Države članice lahko uporabijo odstavek 2 samo v primeru, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) izdajatelj televizijskega programa [...] je po mnenju zadevne države članice v zadnjih 12 mesecih pred uradnim obvestilom iz točke (b) tega odstavka vsaj dvakrat [...] kršil odstavek 2(a), 2(b) ali 2(c);

(b) zadevna država članica je pisno uradno obvestila ponudnika medijskih storitev, državo članico s pristojnostjo nad [...] tem ponudnikom in Komisijo o domnevnih kršitvah in ukrepih, ki jih namerava sprejeti, če znova pride do takih domnevnih kršitev;

(c) na podlagi posvetovanj z državo članico s pristojnostjo nad ponudnikom in Komisijo ni prišlo do sporazumne poravnave v enem mesecu od uradnega obvestila iz točke (b);

(d) [...] izdajatelj televizijskega programa je kršil odstavek 2(a), 2(b) ali 2(c) vsaj enkrat po uradnem obvestilu iz točke (b) tega odstavka;

(e) država članica, ki je poslala uradno sporočilo, je spoštovala pravice do obrambe, ki jih ima zadevni ponudnik medijskih storitev v zvezi s točkama (b) in (d), predvsem pa je ponudniku medijskih storitev omogočila, da v roku, določenem v nacionalni zakonodaji, izrazi svoje mnenje o domnevnih kršitvah in ukrepih, ki jih namerava sprejeti navedena država članica. Ta mnenja in mnenja države članice s pristojnostjo ustrezno [...] upošteva.

Odstavek 3(a) in 3(d) se uporablja samo za linearne storitve.

4. Komisija v treh mesecih po popolnem uradnem obvestilu o ukrepih, ki jih je sprejela država članica na podlagi odstavkov 2 in 3, [...] odloči, ali so ti ukrepi združljivi s pravom Unije. [...] Komisija lahko od skupine ERGA zahteva mnenje v skladu s členom 30a(3)(e). Komisija ustrezno obvešča odbor za stike [...].

Uradno obvestilo se šteje za popolno, če vsebuje vse potrebne informacije za oceno meril iz odstavka 2 in pogojev iz odstavka 3 ter če Komisija v [...] enem mesecu od njegovega prejema [...] ne zahteva nobenih dodatnih informacij, ki bi jih nujno potrebovala, da bi lahko sprejela odločitev.

[…]

Kadar zadevna država članica ne posreduje [...] teh informacij [...] v roku, [...] ki ga je določila Komisija [...], Komisija [...] zavrne uradno obvestilo kot nepopolno. Država članica po taki zavrnitvi nemudoma prekliče zadevne ukrepe, vendar to ne posega v možnost, da ta država članica predloži novo uradno obvestilo.

4a. Komisija preveri, ali so priglašeni ukrepi združljivi s pravom Unije. Če ugotovi, da ti ukrepi niso združljivi s pravom Unije, od zadevne države članice zahteva, da ne sprejme načrtovanih ukrepov ali da te ukrepe nemudoma prekliče.

5. Odstavka 3 in 4 ne posegata v uporabo kakršnega koli postopka, pravnega sredstva ali sankcije za zadevne kršitve v državi članici s pristojnostjo nad zadevnim ponudnikom medijskih storitev.

6. Brez poseganja v odstavek 3(e) lahko države članice v nujnih primerih odstopajo od pogojev iz odstavka 3(b) [...] do 3(d). V takem primeru je treba o ukrepih čim prej uradno obvestiti ponudnika medijskih storitev, Komisijo in državo članico s pristojnostjo nad ponudnikom medijskih storitev ter navesti razloge, zaradi katerih država članica meni, da gre za tako nujen primer, da je treba odstopiti od teh pogojev.

7. [...] Komisija čim prej preveri, ali so priglašeni ukrepi združljivi s pravom Unije. Če ugotovi, da ti ukrepi niso združljivi s pravom Unije, od zadevne države članice zahteva, da [...] sprejete ukrepe nemudoma prekliče.

8. Države članice in Komisija si redno izmenjujejo izkušnje in najboljše prakse v zvezi s postopkom iz odstavkov od 2 do 7 v okviru odbora za stike, ustanovljenega v skladu s členom 29, in skupino ERGA.

Člen 4

1. Države članice lahko od ponudnikov medijskih storitev pod svojo pristojnostjo zahtevajo, da [...] na področjih, ki jih usklajuje ta direktiva, ravnajo v skladu z natančnejšimi ali strožjimi pravili, če so ta pravila v skladu s pravom Unije.

2. Država članica lahko v primerih, ko:

(a) je izkoristila možnost na podlagi odstavka 1 za sprejetje natančnejših ali strožjih pravil splošnega javnega interesa in

(b) oceni, da **[...] ponudnik medijskih storitev** pod pristojnostjo druge države članice zagotavlja **[...] avdiovizualno medijsko storitev**, ki je v celoti ali večinoma usmerjena proti njenemu ozemlju,

zahteva, da pristojna država članica **obravnava morebitne ugotovljene probleme**, da bi prišli do vzajemno zadovoljive rešitve **[...]**. Ob prejemu utemeljene zahteve prve države članice pristojna država članica od **[...] ponudnika medijskih storitev** zahteva, naj spoštuje zadevna pravila splošnega javnega interesa. Pristojna država članica v dveh mesecih obvesti prvo državo članico **in Komisijo** o rezultatih, ki jih je dosegla po tej zahtevi. Katera koli od obeh držav članic lahko zaprosi odbor za stike, ustanovljen v skladu s členom 29, naj preuči primer.

3. Prva država članica lahko sprejme ustrezne **in učinkovite** ukrepe proti zadevnemu **[...] ponudniku medijskih storitev**, kadar oceni, da:

(a) rezultati, doseženi z uporabo odstavka 2, niso zadovoljivi, in

(b) ima zadevni **[...] ponudnik medijskih storitev** sedež v pristojni državi članici, da bi se izognil strožjim pravilom, ki bi zanj veljala na področjih, ki jih usklajuje ta direktiva, če bi imel sedež v prvi državi članici.

[…]

Taki ukrepi so objektivno potrebni, se uporabljajo nediskriminatorno in so sorazmerni glede na cilje, ki jih zasledujejo.

4. Država članica lahko sprejme ukrepe v skladu z odstavkom 3 samo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) Komisijo in državo članico, v kateri ima [...] ponudnik medijskih storitev sedež, je uradno obvestila, da namerava sprejeti take ukrepe, pri tem pa utemeljila razloge, na katerih temelji njena ocena;

(b) spoštovala je pravico zadevnega [...] ponudnika medijskih storitev do obrambe, predvsem pa je [...] ponudniku medijskih storitev omogočila, da izrazi svoje mnenje o domnevnem izogibanju in ukrepih, ki jih namerava sprejeti država članica priglasiteljica;

(c) Komisija je [...] odločila, da so ukrepi združljivi s pravom Unije in zlasti da so ocene države članice, ki sprejme te ukrepe v skladu z odstavkoma 2 in 3, pravilno utemeljene. Komisija lahko zahteva mnenje skupine ERGA v skladu s členom 30a(3)(e). Komisija ustrezno obvešča odbor za stike.

5. Komisija odloči v treh mesecih po prejemu popolnega uradnega obvestila iz odstavka 4(a) [...]. Uradno obvestilo se šteje za popolno, če Komisija v [...] enem mesecu od njegovega prejema [...] ne zahteva nobenih dodatnih informacij, ki bi jih nujno potrebovala, da bi lahko sprejela odločitev.

[…]

Kadar zadevna država članica ne posreduje [...] teh informacij [...] v roku, ki ga je določila Komisija [...], Komisija [...] zavrne uradno obvestilo kot nepopolno. Država članica po taki zavrnitvi ne sprejme nameravanega ukrepa.

6. Države članice na ustrezen način v okviru svoje zakonodaje zagotovijo, da ponudniki medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo učinkovito izpolnjujejo določbe te direktive.

7. […][8]

8. Direktiva 2000/31/ES se uporablja, razen če je v tej direktivi določeno drugače. V primeru neskladja med določbo Direktive 2000/31/ES in določbo te direktive prevladajo določbe te direktive, razen če je v tej direktivi določeno drugače.

Člen 4a (nov)

1. Države članice naj [...] v obsegu, ki ga dopuščajo njihovi pravni sistemi, uporabljajo sourejanje in spodbujajo samourejanje s pravili ravnanja, ki jih sprejmejo na nacionalni ravni na področjih, ki jih usklajuje ta direktiva[9]. Ta pravila [...]:

a) so na splošno sprejemljiva za glavne deležnike v zadevnih državah članicah,

b) jasno in nedvoumno določajo cilje,

c) zagotavljajo redno, pregledno in neodvisno spremljanje ter ocenjevanje doseganja zastavljenih ciljev in

d) omogočajo učinkovito uveljavljanje [...].

---

[8] Besedilo prestavljeno v člen 4a.

[9] Informativna opomba: ***Uvodna izjava 44 Direktive 2010/13/EU o medijskih storitvah:*** „(...) Brez poseganja v formalne obveznosti držav članic v zvezi s prenosom ta direktiva spodbuja uporabo koregulacije in samoregulacije. To ne obvezuje držav članic niti k vzpostavitvi koregulativnih in/ali samoregulativnih ureditev niti ne posega ali ogroža sedanjih koregulativnih ali samoregulativnih pobud, ki so že vzpostavljene v državah članicah in učinkovito delujejo.“

2. Države članice in Komisija lahko samourejanje spodbujajo s pravili ravnanja na ravni Unije, ki jih sestavijo ponudniki medijskih storitev, ponudniki storitev platforme za izmenjavo videov ali organizacije, ki jih zastopajo, ki pri tem po potrebi sodelujejo z drugimi sektorji, kot so industrijska, trgovinska, poklicna ter potrošniška združenja ali organizacije. Ta pravila so na splošno sprejemljiva za glavne deležnike na ravni Unije ter skladna z odstavkom 1(b) do 1(d). Pravila ravnanja na ravni Unije ne posegajo v nacionalna pravila ravnanja.

Komisija ta pravila objavi in lahko javnost ustrezno opozarja nanje.

Osnutke pravil ravnanja na ravni Unije [...] in njihove spremembe Komisiji predložijo podpisniki teh pravil. [...] Komisija [...] se o teh osnutkih pravil ali njihovih spremembah posvetuje z odborom za stike.

[…]

POGLAVJE III

DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA AVDIOVIZUALNE MEDIJSKE STORITVE

Člen 5

1a. Države članice zagotovijo, da ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo omogočijo prejemnikom storitve enostaven, neposreden in stalen dostop vsaj do naslednjih informacij:

(a) imena ponudnika medijskih storitev;

(b) geografskega naslova, na katerem ima ponudnik medijskih storitev sedež;

(c) podatkov o ponudniku medijskih storitev, vključno z njegovim elektronskim naslovom ali spletno stranjo, ki omogočajo hitro, neposredno in učinkovito navezovanje stikov z njim;

(d) države članice, ki ima pristojnost nad ponudniki medijskih storitev, in pristojnih regulativnih ali nadzornih organov.

[1b. Države članice lahko sprejmejo zakonodajne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da dajo ponudniki avdiovizualnih storitev, ki so pod njihovo pristojnosti, poleg informacij iz odstavka 1 na voljo tudi informacije o svoji lastniški strukturi, vključno z dejanskimi lastniki, ter informacije o politično izpostavljenih osebah, ki imajo v lasti ponudnike medijskih storitev, pod pogojem, da taki ukrepi spoštujejo bistvo zadevnih temeljnih pravic in svoboščin ter so nujni in sorazmerni za varstvo cilja splošnega interesa v demokratični družbi.][10] [11]

---

10 Preverja pravna služba Sveta.

11 ***Vstavi se nova uvodna izjava:*** **„Preglednost lastništva nad mediji je neposredno povezana s svobodo izražanja, ki je temeljni kamen demokratičnih sistemov. Države članice bi morale imeti možnost, da določijo, ali in v kakšni meri bi bilo treba državljanom zagotoviti enostaven dostop do informacij o lastništvu nad določenim ponudnikom medijskih storitev, kadar je tak ukrep nujen in sorazmeren za utemeljeno presojo državljanov o posredovanih informacijah. Države članice bi morale imeti tudi možnost, da določijo, ali in v kakšni meri je potrebno in sorazmerno, da osebe na visokih javnih položajih prijavijo svoje lastništvo nad ponudniki medijskih storitev in da te politično izpostavljene osebe razkrijejo tako lastništvo širši javnosti.“**

Uvodna izjava 45 Uredbe 2010/13/EU o medijskih storitvah se spremeni: „Zaradi posebne narave avdiovizualnih medijskih storitev, zlasti vpliva teh storitev na to, kako si ljudje oblikujejo mnenje, **[...] je v legitimnem interesu uporabnikov, da** vedo, kdo je odgovoren za vsebino teh storitev. **Da bi okrepili svobodo izražanja in posledično spodbudili pluralizem medijev ter da ne bi prihajalo do nasprotja interesov,** je pomembno, da države članice zagotovijo, da imajo uporabniki stalen, enostaven in neposreden dostop do informacij o ponudniku medijskih storitev. Vsaka država članica **zlasti za informacije, ki se lahko zagotovijo o lastniški strukturi, dejanskih lastnikih in politično izpostavljenih osebah,** določi **[...]** način izpolnjevanja tega cilja brez poseganja v katere koli druge zadevne določbe prava Unije **ter predvsem zagotovi popolno skladnost z določbami Splošne uredbe (EU) št. 2016/679 o varstvu podatkov in členi 7, 8 in 52 Listine.“**

Člen 6

Države članice na ustrezen način zagotovijo, da se z avdiovizualnimi medijskimi storitvami, ki jih zagotavljajo ponudniki medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo:

aa) ne spodbuja k nasilju ali sovraštvu proti skupini oseb ali pripadniku take skupine, ki jo opredeljuje spol, rasno ali etnično poreklo, narodnost, vera ali prepričanje, invalidnost, starost ali spolna usmerjenost;[12]

ab) [...] javno ne ščuva k storitvi terorističnega dejanja, kot je določeno v členu 5 Direktive 2017/XXX/EU o boju proti terorizmu.[13]

Člen 6a

[…][14]

Člen 7

1. Države članice zagotovijo, da ponudniki medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo oblikujejo ustrezne in sorazmerne ukrepe, ki bodo omogočili, da bodo njihove storitve postopno postale dostopne slepim in slabovidnim ter gluhim in naglušnim ljudem.

---

12 ***Uvodna izjava 8 se spremeni:*** „Da bi bili zagotovljeni usklajenost in varnost za podjetja in organe držav članic, bi bilo treba pojem „spodbujanje k **nasilju ali** sovraštvu“ v ustreznem obsegu uskladiti z opredelitvijo iz Okvirnega sklepa Sveta 2008/913/PNZ z dne 28. novembra 2008 o boju proti nekaterim oblikami in izrazom rasizma in ksenofobije s kazensko-pravnimi sredstvi **[...]**.“

13 ***Vstavi se nova uvodna izjava 8a:*** **V zadnjih letih se je nevarnost terorizma povečevala in spreminjala. Kazniva dejanja, povezana s terorističnimi dejavnostmi, so zelo huda, saj lahko privedejo do storitve terorističnega dejanja. Zato in zaradi zaščite prebivalstva pred takimi nevarnostmi je treba v tej direktivi obravnavati javno ščuvanje k storitvi terorističnega dejanja. To je treba v ustreznem obsegu uskladiti s členom 5 Direktive o boju proti terorizmu ter tako zagotoviti usklajenost in pravno varnost za podjetja in organe držav članic.**

14 Besedilo prestavljeno v člen 12(1a).

2. Države članice zagotovijo, da ponudniki medijskih storitev o izvajanju ukrepov iz odstavka 1 vsako leto poročajo nacionalnim regulativnim organom ali telesom.

3. Če je mogoče, države članice zagotovijo, da so nujne informacije, tudi javna sporočila in obvestila ob naravnih nesrečah, ki se objavijo z avdiovizualnimi medijskimi storitvami, posredovane na način, ki je dostopen slepim in slabovidnim ter gluhim in naglušnim osebam.

Člen 8

Države članice zagotovijo, da ponudniki medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo ne prenašajo kinematografskih del zunaj terminov, dogovorjenih z imetniki pravic.

Člen 9

1. Države članice zagotovijo, da so avdiovizualna komercialna sporočila, ki jih predvajajo ponudniki medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo, v skladu z naslednjimi zahtevami:

   (a) avdiovizualna komercialna sporočila so jasno razpoznavna kot taka. Prikrita avdiovizualna komercialna sporočila so prepovedana;

   (b) avdiovizualna komercialna sporočila ne uporabljajo subliminalnih tehnik;

   (c) avdiovizualna komercialna sporočila ne:

      (i) vplivajo negativno na spoštovanje človekovega dostojanstva;

      (ii) vsebujejo ali spodbujajo kakršne koli diskriminacije na podlagi spola, rasnega ali etničnega porekla, narodnosti, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti;

      (iii) spodbujajo vedenja, škodljivega zdravju ali varnosti;

      (iv) spodbujajo vedenja, izjemno škodljivega za varstvo okolja;

(d) prepovedane so vse oblike avdiovizualnih komercialnih sporočil za cigarete**, elektronske cigarete, posodice za ponovno polnjenje** in druge tobačne izdelke;

(e) avdiovizualna komercialna sporočila za alkoholne pijače niso posebej namenjena mladoletnikom kot ciljnemu občinstvu in ne spodbujajo nezmernega uživanja takih pijač;

(f) avdiovizualno komercialno sporočilo za zdravila in zdravljenje, ki jih je mogoče v državi članici, pod katere pristojnostjo je ponudnik medijskih storitev, dobiti le na recept, je prepovedano;

(g) avdiovizualna komercialna sporočila ne smejo povzročati telesne ali moralne škode mladoletnikom. Zato ne smejo izkoriščati neizkušenosti in lahkovernosti mladoletnikov ter jih neposredno napeljevati, da kupijo ali najamejo izdelke ali storitve, jih neposredno spodbujati, da prepričajo svoje starše ali druge, naj kupijo oglaševano blago ali storitve, izkoriščati posebnega zaupanja mladoletnikov v starše, učitelje ali druge osebe ali brez razloga prikazovati mladoletnike v nevarnih situacijah.

2. Države članice [...] naj [...] uporabljajo sourejanje in spodbujajo samourejanje s pravili ravnanja iz člena 4a(1) glede neustreznih avdiovizualnih komercialnih sporočil za hrano in pijače s hranili ter snovi s hranilnim ali fiziološkim učinkom, zlasti maščobo, tranmaščobne kisline, sol ali natrij in sladkorje, katerih prekomerno uživanje [...] v celotni prehrani ni priporočljivo [...], ki so predvajana ob ali vključena v otroške programe [...].

Ta pravila [...]so namenjena učinkovitemu [...] omejevanju izpostavljenosti mladoletnikov avdiovizualnim komercialnim sporočilom o hrani in pijači, ki vsebujeta veliko soli, sladkorja ali maščob ali drugače ne ustrezata nacionalnim ali mednarodnim prehranskim smernicam. Ta pravila [...] prav tako zagotavljajo, da avdiovizualna komercialna sporočila ne [...] poudarjajo pozitivnih lastnosti prehranskih vidikov take hrane in pijače.

[…]

3. [...] Države članice [...] naj [...] uporabljajo sourejanje in spodbujajo samourejanje s pravili ravnanja iz člena 4a(1) glede neustreznih avdiovizualnih komercialnih sporočil za alkoholne pijače. Ta pravila [...] so namenjena učinkovitemu omejevanju izpostavljenosti mladoletnikov avdiovizualnim komercialnim sporočilom za alkoholne pijače.

4. Komisija [...] spodbuja izmenjavo najboljših praks glede [...] pravil ravnanja iz odstavkov 2 in 3 za samo- in sourejanje. […]

4a. Države članice in Komisija lahko spodbujajo samourejanje s pravili ravnanja na ravni Unije iz člena 4a(2).

Člen 10

1. Avdiovizualne medijske storitve ali programi, ki so sponzorirani, izpolnjujejo naslednje zahteve:

   (a) na njihovo vsebino in v primeru izvajanja televizijske dejavnosti na njihov spored se nikakor ne sme vplivati tako, da bi to posegalo v odgovornost in uredniško neodvisnost ponudnika medijskih storitev;

   (b) neposredno ne spodbujajo nakupa ali najema blaga ali storitev, zlasti ne s posebnim promocijskim navajanjem tega blaga ali storitev[15];

   (c) gledalci so jasno obveščeni o obstoju sponzorskega sporazuma. Sponzorirani programi so kot taki jasno označeni z imenom, logotipom in/ali katerim koli drugim simbolom sponzorja, na primer z navedbo njegovega izdelka/njegovih izdelkov ali storitve/storitev ali njegovim razpoznavnim znakom na začetku, med in/ali na koncu programa, na način, ki je ustrezen za programe.

---

15 ***Uvodna izjava 14 se spremeni:*** „Sponzorstvo predstavlja pomemben vir financiranja avdiovizualnih medijskih storitev ali programov, hkrati pa promovira ime, blagovno znamko, podobo, dejavnosti ali izdelke pravne ali fizične osebe. **[...]** Navedbe sponzorstva bi morale še naprej vsebovati jasne informacije za gledalce o obstoju sponzorskega sporazuma. Na vsebino sponzoriranih programov se ne bi smelo vplivati tako, da bi to posegalo v uredniško neodvisnost ponudnika avdiovizualnih medijskih storitev.“

2. Avdiovizualnih medijskih storitev ali programov ne sponzorirajo podjetja, katerih glavna dejavnost je izdelava ali prodaja cigaret**, elektronskih cigaret, posodic za ponovno polnjenje** in drugih tobačnih izdelkov.

3. Kadar avdiovizualne medijske storitve ali programe sponzorirajo podjetja, katerih dejavnosti vključujejo izdelavo ali prodajo zdravil in zdravljenja, se lahko promovira ime ali podoba podjetja, ne smejo pa se promovirati posamična zdravila ali zdravljenje, ki so v državi članici, pod katere pristojnost spada ponudnik medijskih storitev, na voljo le na recept.

4. Poročila in dnevnoinformativni programi niso sponzorirani. Države članice lahko prepovejo prikazovanje logotipa sponzorja med otroškimi programi, dokumentarnimi filmi in verskimi programi.

Člen 11

1. Odstavki 2, 3 in 4 se uporabljajo le za programske vsebine, ustvarjene po 19. decembru 2009.

2. Promocijsko umeščanje izdelkov je dovoljeno pri vseh avdiovizualnih medijskih storitvah, razen v poročilih in dnevnoinformativnih programih, programih za varstvo potrošnikov ter verskih in otroških programih [...][16].

[16] ***Uvodna izjava 16 se spremeni***: „Promocijsko umeščanje izdelkov ne bi smelo biti dovoljeno v poročilih in dnevnoinformativnih programih, programih za varstvo potrošnikov ter verskih in **otroških** programih **[...]**. Iz dokazov je zlasti razvidno, da lahko promocijsko umeščanje izdelkov in umeščeni oglasi vplivajo na vedenje otrok, saj otroci pogosto ne morejo prepoznati komercialnih vsebin. Zato bi torej še naprej bilo treba prepovedovati promocijsko umeščanje izdelkov v **otroške** programe **[...]**. Programi za varstvo potrošnikov so programi, ki gledalcem zagotavljajo nasvete ali vključujejo ocene o nakupu izdelkov in storitev. Če bi bilo promocijsko umeščanje izdelkov mogoče v takih programih, bi to zabrisalo ločnico med oglaševanjem in uredniško vsebino za gledalce, ki lahko pričakujejo, da so izdelki ali storitve v takih programih ocenjene odkrito in pošteno."

3. Programi s promocijsko umeščenimi izdelki izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) na njihovo vsebino in razvrstitev v sporedu v primeru izvajanja televizijske dejavnosti [...] ali v katalogu v primeru avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo se nikakor ne sme vplivati tako, da bi to posegalo v odgovornost in uredniško neodvisnost ponudnika medijskih storitev;

(b) neposredno ne spodbujajo nakupa ali najema blaga ali storitev, zlasti ne s posebnim promocijskim navajanjem tega blaga ali storitev;

(ba) zadevnemu izdelku ne zagotavljajo neustrezne opaznosti;

(c) gledalci so jasno obveščeni o promocijski umeščenosti izdelka [...] z ustrezno oznako na začetku in koncu programa ter ob nadaljevanju predvajanja programa po oglaševalskem premoru, s čimer je preprečeno, da bi bili zmedeni.

Države članice lahko [...] opustijo zahteve iz točke (c), [...] razen za programe, ki jih je ustvaril ali naročil [...] ponudnik medijskih storitev oziroma z njim povezano podjetje.

4. V nobene primeru pa v programe niso promocijsko umeščeni:

(a) cigarete, elektronske cigarete, posodice za ponovno polnjenje in drugi tobačni izdelki ali izdelki podjetij, katerih glavna dejavnost je proizvodnja ali prodaja [...] teh izdelkov;

(b) posamična zdravila ali zdravljenja, ki so v državi članici, pod katere pristojnost spada ponudnik medijskih storitev, na voljo le na recept.

Člen 12

1. **Države članice z ustreznimi ukrepi zagotovijo, da so programi, ki jih zagotavljajo ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo in ki bi lahko resno škodovali telesnemu, duševnemu in moralnemu razvoju mladoletnikov, dostopni le na način, ki zagotavlja, da jih mladoletniki praviloma ne bodo slišali ali videli. Taki ukrepi lahko vključujejo izbiro časa oddajanja, orodja za preverjanje starosti ali druge tehnične ukrepe. Ti ukrepi so sorazmerni z morebitnim škodljivim učinkom programa.**

Za najbolj škodljivo vsebino, kot sta neupravičeno nasilje in pornografija, veljajo [...] stroga merila za nadzor nad dostopom, kot sta kodiranje podatkov in učinkovit starševski nadzor, vendar to ne posega v možnost držav članic, da sprejmejo strožje ukrepe.

Komisija lahko spodbuja ponudnike medijskih storitev, da si izmenjajo najboljše prakse o pravilih ravnanja za sourejanje. Države članice in Komisija lahko po potrebi [...] spodbujajo samourejanje s pravili ravnanja na ravni Unije iz člena 4a(2).

1a.[17] **Države članice zagotovijo, da ponudniki [...] medijskih storitev gledalcem zagotovijo dovolj informacij o vsebini, ki bi lahko škodila telesnemu, duševnemu in moralnemu razvoju mladoletnikov. [...] Ponudniki medijskih storitev v ta namen uporabijo sistem [...], ki opisuje potencialno škodljivo naravo vsebine avdiovizualne medijske storitve.**[18]

„

---

17 Besedilo prestavljeno iz člena 6a.

18 ***Uvodna izjava 9 se spremeni*:** „Da bi se lahko gledalci, vključno s starši in mladoletniki, utemeljeno odločali o vsebini, ki jo želijo gledati, bi morali ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev zagotoviti dovolj informacij o vsebini, ki bi lahko škodila telesnemu, duševnemu in moralnemu razvoju mladoletnikov. To bi se lahko na primer izvedlo s sistemom deskriptorjev vsebine **[...], zvočnim opozorilom, vidnim simbolom ali na kateri koli drug tehničen način, s katerim bi opisali naravo vsebine**."

"**Države članice [...] naj pri izvajanju tega [...] odstavka uporabljajo sourejanje iz člena 4a(1).**

Komisija [...] spodbuja ponudnike medijskih storitev, da si izmenjajo najboljše prakse o [...] pravilih ravnanja za sourejanje.

1b. Poleg ukrepov iz odstavkov 1 in 1a države članice spodbujajo tudi politike in sisteme za razvijanje medijske pismenosti.

Države članice in Komisija lahko spodbujajo samoregulacijo s pravili ravnanja na ravni Unije iz člena 4a(2).

POGLAVJE IV

[črtano]

Člen 13

1. Države članice zagotovijo, da ponudniki medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo, ki ponujajo avdiovizualne medijske storitve na zahtevo, namenijo evropskim delom vsaj 20-odstotni delež v svojih katalogih in poskrbijo, da so opazna[19].

[19] ***Uvodna izjava 21 se spremeni:*** „Ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo bi morali spodbujati produkcijo in distribucijo evropskih del z zagotavljanjem, da njihovi katalogi vsebujejo minimalni delež evropskih del in da so ta dela dovolj opazna**. Opaznost pomeni, da se evropska dela promovirajo z omogočanjem hitrega dostopa do njih. Opaznost je mogoče zagotoviti na različne načine, na primer s posebnim razdelkom za evropska dela, do katerega je mogoče dostopati z domače strani storitve, možnostjo iskanja evropskih del v iskalniku, ki je na voljo v okviru storitve, uporabo evropskih del v kampanjah storitve ali najmanjšim deležem evropskih del, ki se promovirajo v katalogu, na primer z uporabo pasic ali podobnih orodij**."

2. Kadar države članice [...] od ponudnikov medijskih storitev [...] pod svojo pristojnostjo zahtevajo, da finančno prispevajo k produkciji evropskih del, vključno z neposredno naložbo v vsebino in prispevki v nacionalne sklade, [...] lahko take finančne prispevke zahtevajo tudi od ponudnikov medijskih storitev [...], katerih ciljno občinstvo je na njihovem ozemlju, sedež pa imajo v drugih državah članicah. V tem primeru finančni prispevek temelji le na prihodkih, ki so ustvarjeni v državah članicah s ciljnim občinstvom. Kadar država članica, v kateri ima ponudnik sedež, naloži tak finančni prispevek, upošteva vse finančne prispevke, ki so jih naložile države članice s ciljnim občinstvom.[20] Vsi finančni prispevki so skladni s pravom Unije, zlasti s pravili o državni pomoči.

3. Države članice Komisijo najpozneje do [datum – najpozneje tri leta po sprejetju] in nato vsaki dve leti obvestijo o izvajanju odstavkov 1 in 2.

---

20 ***Uvodna izjava 24 se spremeni:*** „Kadar države članice ponudnikom **medijskih storitev [...]** naložijo finančne prispevke, **[...] bi bilo treba** s takimi prispevki poskušati ustrezno promovirati evropska dela, hkrati pa bi bilo treba preprečiti možnost, da bi bila obveznost ponudnikom **medijskih** storitev naložene dvakrat. Kadar država članica, v kateri ima ponudnik **medijskih storitev** sedež, naloži finančni prispevek, **bi morala** upoštevati vse finančne prispevke, ki so jih naložile države članice s ciljnim občinstvom."

4. Komisija na podlagi informacij držav članic in neodvisne študije poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi odstavkov 1 <u>in</u> 2 <u>[...]</u>, pri čemer upošteva tržni in tehnološki razvoj ter cilj kulturne raznolikosti.

5. <u>[...] Obveznost, ki je bila naložena v skladu z odstavkom 1 in zahteva iz odstavka 2 za ponudnike medijskih storitev, ki imajo ciljno občinstvo v drugih državah članicah, se ne uporabljata za</u> ponudnike <u>medijskih storitev z nizkimi prihodki ali</u> majhnim občinstvom <u>[...]</u>. Države članice lahko take <u>obveznosti ali</u> zahteve opustijo tudi, kadar bi bile težko izpolnjive ali neupravičene zaradi narave ali področja avdiovizualnih medijskih storitev <u>[...]</u>.[21]

<u>5a. Komisija [...] po posvetovanju z odborom za stike izda navodila za izračun deleža evropskih del iz odstavka 1 in za določitev [...] majhnega občinstva in nizkih prihodkov iz odstavka 5</u>.

---

[21] ***Uvodna izjava 25 se spremeni***: „Da se zagotovi, da obveznosti glede promocije evropskih del ne bi ogrožale razvoja trga in da bi novi udeleženci lahko vstopali na trg, take zahteve ne bi smele veljati za podjetja, ki nimajo pomembnega tržnega deleža. To zlasti velja za podjetja z **<u>nizkimi prihodki</u>** in majhnim občinstvom **<u>[...]</u>**. **Majhno občinstvo je glede na naravo storitve mogoče določiti na primer na podlagi časa gledanja ali prodaje<u>, pri določanju nizkih prihodkov pa bi bilo treba upoštevati različno velikost avdiovizualnih trgov v država članicah</u>**. Take zahteve bi lahko bilo neprimerno naložiti tudi, kadar bi bile glede na naravo ali področje avdiovizualne medijske storitve na zahtevo težko izpolnjive ali neupravičene.“

POGLAVJE V

DOLOČBE O EKSKLUZIVNIH PRAVICAH IN KRATKIH POROČILIH V TELEVIZIJSKIH PROGRAMIH

Člen 14

1. Vsaka država članica lahko sprejme ukrepe v skladu s pravom Unije, s katerimi izdajateljem televizijskih programov pod svojo pristojnostjo prepreči, da bi ekskluzivno prenašali dogodke, ki jih oceni za dogodke velikega družbenega pomena, če bi s tem večji del javnosti v tej državi članici prikrajšali za možnost, da te dogodke spremlja v neposrednem prenosu ali da si jih ogleda na posnetku na brezplačni televiziji. Država članica, ki sprejme te ukrepe, sestavi seznam, v katerem določi nacionalne ali druge dogodke, za katere meni, da so velikega družbenega pomena. To stori jasno, pregledno in pravočasno. Pri tem zadevna država članica določi tudi, ali bi morali biti ti dogodki v celoti ali deloma na voljo v neposrednem prenosu oziroma, če je to potrebno ali primerno iz objektivnih razlogov javnega interesa, ali bi morali biti v celoti ali deloma na voljo na posnetku.

2. Države članice Komisijo takoj uradno obvestijo o vsakem ukrepu, ki so ga ali ga bodo sprejele v skladu z odstavkom 1. Komisija v treh mesecih od dneva uradnega obvestila preveri, ali so taki ukrepi združljivi z zakonodajo Unije in o njih obvesti druge države članice. Komisija zaprosi za mnenje odbor za stike, ustanovljen v skladu s členom 29. Sprejete ukrepe takoj objavi v *Uradnem listu Evropske unije*, najmanj enkrat letno pa objavi tudi konsolidiran seznam ukrepov, ki so jih sprejele države članice.

3. Države članice na ustrezen način v okviru svoje zakonodaje preprečijo, da bi izdajatelji televizijskih programov pod njihovo pristojnostjo uveljavljali ekskluzivne pravice, ki so jih kupili po 18. decembru 2007, če bi s tem večji del javnosti v drugi državi članici prikrajšali za možnost, da dogodke, ki jih je ta druga država članica določila v skladu z odstavkoma 1 in 2, v celoti ali deloma spremljajo v neposrednem prenosu oziroma da si jih – če je ta druga država članica v skladu z odstavkom 1 določila, da je to potrebno ali primerno iz objektivnih razlogov javnega interesa – v celoti ali deloma ogledajo na posnetku na brezplačni televiziji.

Člen 15

1. Države članice zagotovijo, da imajo za namene kratkih poročil vsi izdajatelji televizijskega programa s sedežem v Uniji pod pravičnimi, razumnimi in nediskriminatornimi pogoji dostop do dogodkov velikega javnega interesa, ki jih ekskluzivno prenaša izdajatelj televizijskega programa, ki spada pod njihovo pristojnost.

2. Če je ekskluzivne pravice za prenašanje dogodka velikega javnega interesa pridobil drug izdajatelj televizijskega programa, ki ima sedež v isti državi članici kot izdajatelj, ki želi dostop, je treba za dostop zaprositi tega izdajatelja televizijskega programa.

3. Države članice zagotovijo, da je takšen dostop zajamčen, s tem ko izdajateljem televizijskih programov dovolijo, da svobodno izberejo kratke izseke iz signala izdajatelja televizijskega programa, ki program prenaša, pri čemer morajo – razen če to iz praktičnih razlogov ni mogoče – navesti vsaj njihov vir.

4. Kot alternativo odstavku 3 lahko države članice vzpostavijo enakovreden sistem, ki na druge načine omogoča dostop pod pravičnimi, razumnimi in nediskriminatornimi pogoji.

5. Kratki izseki se uporabijo izključno v splošno informativnih programih, v okviru avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo pa jih je mogoče uporabiti samo, če posnetek istega programa ponudi isti ponudnik medijskih storitev.

6. Brez poseganja v odstavke 1 do 5 države članice v skladu s svojimi pravnimi sistemi in praksami zagotovijo, da so določeni načini in pogoji za zagotavljanje takih kratkih izsekov, zlasti kakršni koli dogovori o nadomestilu, najdaljša dolžina kratkih izsekov in časovne omejitve njihovega prenosa. Če je predvideno nadomestilo, to ne presega dodatnih stroškov, nastalih neposredno zaradi zagotavljanja dostopa.

POGLAVJE VI

SPODBUJANJE DISTRIBUCIJE IN PRODUKCIJE TELEVIZIJSKIH PROGRAMOV

Člen 16

1. Kadar je to izvedljivo, države članice na ustrezen način zagotovijo, da izdajatelji televizijskih programov večinski delež svojega oddajnega časa, v katerega ni vštet čas, namenjen poročilom, športnim dogodkom, igram, oglaševanju, storitvam teleteksta in televizijski prodaji, rezervirajo za evropska dela. Zaradi odgovornosti, ki jo ima izdajatelj televizijskega programa do gledalcev v zvezi z informativnimi, izobraževalnimi, kulturnimi in razvedrilnimi vsebinami, bi bilo treba ta delež doseči postopoma in na podlagi ustreznih meril.

2. Kadar deleža iz odstavka 1 ni mogoče doseči, delež ne sme biti nižji od povprečja zadevne države članice za leto 1988.

   Vendar pa se za Grčijo in Portugalsko namesto leta 1988 uporabi leto 1990.

3. Države članice Komisiji vsaki dve leti z začetkom 3. oktobra 1991 pošljejo poročilo o uporabi tega člena in člena 17.

To poročilo vključuje zlasti statistični prikaz doseženega deleža iz tega člena in iz člena 17 za vsakega od televizijskih programov, ki spada pod pristojnost zadevne države članice, v vseh primerih, v katerih delež ni bil dosežen, pa tudi razloge za to in ukrepe, ki so bili sprejeti ali so predvideni v ta namen.

Komisija o poročilih obvesti druge države članice in Evropski parlament ter temu obvestilu po potrebi priloži svoje mnenje. Komisija zagotovi izvajanje tega člena in člena 17 v skladu z določbami Pogodbe o delovanju Evropske unije. Komisija lahko v svojem mnenju upošteva zlasti napredek v primerjavi s prejšnjimi leti, delež prvič predvajanih del v programu, posebne okoliščine novih izdajateljev televizijskih programov ter poseben položaj držav z manjšo zmogljivostjo avdiovizualne produkcije ali z omejenim jezikovnim območjem.

Člen 17

Kadar je to izvedljivo, države članice na ustrezne način zagotovijo, da izdajatelji televizijskih programov najmanj 10 % svojega oddajnega časa, v katerega ni vštet čas, namenjen poročilom, športnim dogodkom, igram, oglaševanju, storitvam teleteksta in televizijski prodaji, oziroma – po presoji posamezne države članice – najmanj 10 % svojega programskega proračuna rezervirajo za evropska dela, ki jih ustvarijo producenti, neodvisni od izdajateljev televizijskih programov. Zaradi odgovornosti, ki jo ima izdajatelj televizijskega programa do gledalcev v zvezi z informativnimi, izobraževalnimi, kulturnimi in razvedrilnimi vsebinami, bi bilo treba ta delež doseči postopoma in na podlagi ustreznih meril. Pri tem je treba primeren delež nameniti novim delom, tj. delom, predvajanim v petih letih po njihovi produkciji.

Člen 18

To poglavje se ne uporablja za televizijske programe, ki so namenjeni lokalnemu občinstvu in niso del nacionalne mreže.

POGLAVJE VII

TELEVIZIJSKO OGLAŠEVANJE IN TELEVIZIJSKA PRODAJA

Člen 19

1. Televizijsko oglaševanje in televizijska prodaja sta jasno razpoznavna in ju je mogoče jasno razločiti od uredniških vsebin. Brez poseganja v uporabo novih oglaševalskih tehnik sta televizijsko oglaševanje in televizijska prodaja optično in/ali zvočno in/ali prostorsko jasno ločena od drugih programov.

2. Posamezni televizijski oglaševalni in prodajni vložki morajo ostati izjema, razen med prenosi športnih dogodkov.

Člen 20

1. Države članice zagotovijo, da televizijski oglasi ali televizijska prodaja, če so predvajani med programi, ne škodijo celovitosti programov, pri čemer se upoštevajo naravni premori v programu ter njegovo trajanje in narava, ali pravic imetnikov pravic.

2. Predvajanje televizijskih filmov (iz česar so izvzeti nadaljevanke, nanizanke in dokumentarci) kinematografskih del in poročil se lahko prekine s televizijskim oglaševanjem in/ali televizijsko prodajo enkrat v rednem časovnem intervalu, ki traja najmanj <u>[…]</u> <u>30</u> minut. Predvajanje programov za otroke se lahko prekine s televizijskim oglaševanjem in/ali televizijsko prodajo enkrat v rednem časovnem intervalu, ki traja najmanj 30 minut, če je predvideno trajanje programa daljše od 30 minut. Televizijsko oglaševanje ali televizijska prodaja nista dovoljena med predvajanjem verskih obredov.

Člen 21

Televizijska prodaja zdravil, za katere je potrebno dovoljenje za promet v smislu Direktive 2001/83/ES, ter televizijska prodaja zdravstvenih storitev sta prepovedani.

Člen 22

1a. Televizijsko oglaševanje in televizijska prodaja alkoholnih pijač izpolnjujeta naslednja merila:

(a) **[...] nista** posebej namenjena mladoletnikom kot ciljnemu občinstvu; zlasti se ne sme prikazovati mladoletnikov pri uživanju takšnih pijač;

(b) uživanja alkohola ne povezujeta s povečano telesno zmogljivostjo ali z vožnjo;

(c) ne ustvarjata vtisa, da uživanje alkohola prispeva k uspehom v družbenem in spolnem življenju;

(d) ne vsebujeta trditev, da ima alkohol zdravilne učinke ali da je poživilo, pomirilo ali sredstvo za reševanje osebnih težav;

(e) ne spodbujata nezmernega uživanja alkohola in abstinence ali zmernega pitja ne prikazujeta negativno;

(f) ne poudarjata visoke vsebnosti alkohola kot pozitivne lastnosti pijač.

1b. Avdiovizualna reklamna sporočila o alkoholnih pijačah, razen pri navajanju sponzorstva in promocijskem umeščanju izdelkov, v okviru avdiovizualnih storitev na zahtevo morajo izpolnjevati merila iz odstavka 1a.

Člen 23

1. [...] Delež televizijskih oglaševalskih in prodajnih vložkov med [...] 6:00 in 18:00 uro ne presega 20 % tega časovnega obdobja. Delež televizijskih oglaševalskih in prodajnih vložkov med 18:00 in 24:00 uro ne presega 20 % tega časovnega obdobja.[22]

2. Odstavek 1 se ne uporablja za:

(a) napovedi, ki jih izdajatelj televizijskega programa predvaja v zvezi s svojimi programi in pomožnimi izdelki, ki izhajajo neposredno iz teh programov, ali v zvezi s programi drugih subjektov, ki so del iste medijske skupine;

(b) navajanje sponzorstva;

(c) promocijsko umeščanje izdelkov;

(ca) nevtralne okvire med uredniškimi vsebinami in televizijskimi oglaševalskimi ali prodajnimi vložki ter med posameznimi vložki.[23]

---

[22] *Uvodna izjava 19 se spremeni:* **[...]** ***Z***a izdajatelje televizijskih programov **je** pomembno, da imajo večjo prožnost in da se lahko odločajo, kdaj bodo predvajali oglase, da bi zagotovili čim večje povpraševanje oglaševalcev in čim večji pretok gledalcev. **Za oglaševanje med 6:00 in 18:00 uro bi tako bilo treba 20-odstotno omejitev preračunati na podlagi tega časovnega obdobja. Enako velja za oglaševanje med 18:00 in 00:00, ko bi bilo treba 20-odstotno omejitev preračunati na podlagi tega časovnega obdobja. [...]**

[23] *Vstavi se nova uvodna izjava:* **„Za ločitev uredniških vsebin od televizijskih oglaševalskih ali prodajnih vložkov ter za ločitev posameznih vložkov med seboj se uporabijo nevtralni okviri. Ti gledalcem omogočajo, da jasno razločijo konec posamezne vrste avdiovizualne vsebine od začetka druge. Treba je pojasniti, da so nevtralni okviri izvzeti iz količinske omejitve, določene za televizijsko oglaševanje. Namen tega je zagotoviti, da čas, porabljen za predvajanje nevtralnih oken, ne vpliva na čas, porabljen za oglaševanje, in nima negativnega učinka na prihodke od oglaševanja.“**

Člen 24

Televizijska prodajna okna so kot taka jasno zvočno in optično prepoznavna ter brez prekinitve trajajo najmanj 15 minut.

Člen 25

Ta direktiva se smiselno uporablja za televizijske kanale, namenjene izključno oglaševanju in televizijski prodaji, ter za televizijske kanale, namenjene izključno samooglaševanju.

Vendar se poglavje VI ter člena 20 in 23 za te kanale ne uporabljajo.

Člen 26

Brez poseganja v člen 4 lahko države članice ob ustreznem upoštevanju prava Unije za televizijske programe, ki so namenjeni le za nacionalno ozemlje in ki jih javnost v eni ali več drugih državah članicah ne more posredno ali neposredno sprejemati, določijo drugačne pogoje od tistih iz členov 20(2) in 23.

Člen 27

[črtano]

POGLAVJE IX

PRAVICA DO ODGOVORA V TELEVIZIJSKIH PROGRAMIH

Člen 28

1. Brez poseganja v druge predpise, ki so jih države članice sprejele na podlagi civilnega, upravnega ali kazenskega prava, mora imeti vsaka fizična ali pravna oseba, katere legitimni interesi, zlasti ugled in dobro ime, so bili oškodovani zaradi navedbe neresničnih dejstev v televizijskem programu, ne glede na svoje državljanstvo pravico do odgovora ali enakovrednih možnosti za popravek. Države članice zagotovijo, da dejanskega izvajanja pravice do odgovora ali enakovrednih možnosti za popravek ne ovirajo nerazumni pogoji. Odgovor se predvaja v razumnem času po utemeljitvi zahteve ter v terminu in na način, ki ustreza oddaji, na katero se zahteva nanaša.

2. Pravica do odgovora ali druge enakovredne možnosti za popravek so na voljo za vse izdajatelje televizijskih programov pod pristojnostjo države članice.

3. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uvedbo pravice do odgovora ali drugih enakovrednih možnosti za popravek ter določijo postopek za uveljavljanje take pravice ali možnosti. Poskrbijo zlasti za to, da je na voljo zadosten rok ter da so postopki taki, da lahko to pravico ali enakovredne možnosti za popravek ustrezno uveljavljajo tudi fizične ali pravne osebe, ki prebivajo ali imajo sedež v drugi državi članici.

4. Zahteva za uveljavitev pravice do odgovora ali enakovrednih možnosti za popravek se sme zavrniti, če takšen odgovor glede na pogoje iz prvega odstavka ni upravičen, če bi pomenil kaznivo dejanje, če bi s tem izdajatelj televizijskega programa postal odgovoren v skladu s civilnim procesnim pravom ali če bi z njimi kršili etične standarde.

5. Določijo se postopki, ki omogočajo sodno presojo v sporih v zvezi z uveljavljanjem pravice do odgovora ali enakovrednih možnosti za popravek.

POGLAVJE IXa
DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA STORITVE PLATFORME ZA IZMENJAVO VIDEOV

Člen 28a

1. Države članice brez poseganja v člena 14 in 15 Direktive 2000/31/ES zagotovijo, da ponudniki platforme za izmenjavo videov sprejmejo ustrezne ukrepe za:

(a) varstvo mladoletnikov pred […] programi, videi, ki jih ustvarijo uporabniki, in avdiovizualnimi komercialnimi sporočili, ki bi lahko škodovali njihovemu telesnemu, duševnemu in moralnemu razvoju;

(b) varstvo […] splošne javnosti pred […] programi, videi, ki jih ustvarijo uporabniki, in avdiovizualnimi komercialnimi sporočili, s katerimi se spodbuja k nasilju ali sovraštvu do skupine oseb ali člana take skupine, ki jo opredeljuje spol, […] rasno ali etnično poreklo, narodnost, vera ali prepričanje, […] invalidnost, starost ali spolna usmerjenost;

(ba) varstvo splošne javnosti pred programi, videi, ki jih ustvarijo uporabniki, in avdiovizualnimi komercialnimi sporočil, ki vsebujejo javno ščuvanje k storitvi terorističnega dejanja iz člena 5 Direktive 2017/XXX/EU o boju proti terorizmu;

1a. Države članice zagotovijo, da ponudniki platform za izmenjavo videov v zvezi z avdiovizualnimi reklamnimi sporočili, ki jih tržijo, prodajajo in urejajo, izpolnjujejo zahteve iz člena 9(1). Ker imajo platforme za izmenjavo videov omejen nadzor nad avdiovizualnimi reklamnimi sporočili, ki jih ponudniki teh platform sami ne tržijo, prodajajo in urejajo, države članice zagotovijo, da ponudniki platform za izmenjavo videov sprejmejo ustrezne ukrepe za izpolnitev zahtev iz člena 9(1).

2. […] Za namene odstavkov 1 in 1a se ustrezni ukrepi določijo glede na naravo zadevne vsebine, škodo, ki jo lahko povzroči, značilnosti kategorije oseb, ki jih je treba varovati, ter zadevne pravice in legitimne interese, vključno s pravicami in legitimnimi interesi ponudnikov platform za izmenjavo videov in uporabniki, ki so ustvarili in/ali naložili vsebino, ter javnim interesom.

[…] Taki ukrepi ustrezno […] zajemajo:

(a) […] vključitev […] zahtev, da se ne sme spodbujati k nasilju ali sovraštvu, kot je navedeno v točki (b) odstavka 1, da se skladno s členom 6 ne sme javno ščuvati k storitvi teroristčnega dejanja, kot je navedeno v točki (ba) odstavka 1, in da se ne sme prikazovati vsebin, ki bi lahko škodovale telesnemu, duševnemu in moralnemu razvoju mladoletnikov, v skladu s členom […]12(1)[…], med pogoje, ki veljajo za […] storitve platform za izmenjavo videov;

(aa) vključitev zahtev iz člena 9(1) za avdiovizualna reklamna sporočila, ki jih ponudniki platform za izmenjavo videov ne tržijo, prodajajo ali urejajo, med pogoje, ki veljajo za […] storitve platform za izmenjavo videov;

(b) vzpostavitev in upravljanje mehanizmov, s katerimi lahko uporabniki platform za izmenjavo videov zadevnega ponudnika platforme za izmenjavo videov obvestijo o vsebini iz odstavka 1, ki je shranjena ali neposredno prenašana na njegovi platformi, ali tako vsebino označijo;

(c) vzpostavitev in upravljanje sistemov za preverjanje starosti uporabnikov platform za izmenjavo videov v zvezi z vsebino, ki bi lahko škodovala telesnemu, duševnemu in moralnemu razvoju mladoletnikov;

(d) vzpostavitev in upravljanje sistemov, ki uporabnikom platform za izmenjavo videov omogočajo ocenjevanje vsebine iz odstavka 1;

(e) zagotavljanje sistemov starševskega nadzora v zvezi z vsebino, ki bi lahko škodovala telesnemu, duševnemu in moralnemu razvoju mladoletnikov;

(f) vzpostavitev in upravljanje sistemov, s katerimi ponudniki platform za izmenjavo videov uporabnikom takih platform pojasnijo, kako so ukrepali na podlagi obvestil in označb iz točke (b);

(fa) zagotovitev učinkovitih ukrepov in orodij za spodbujanje medijske pismenosti ter opozarjanje uporabnikov na te ukrepe in orodja.

3. Države članice naj za namene izvajanja ukrepov iz […] odstavka 2 uporabljajo sourejanje, kot je določeno v členu 4a(1).

4. Države članice vzpostavijo potrebne mehanizme za ocenjevanje ustreznosti ukrepov iz odstavka 2 […], ki jih sprejmejo ponudniki platform za izmenjavo videov. Države članice za ocenjevanje navedenih ukrepov pooblastijo nacionalne regulativne organe […].

5. Države članice lahko ponudnikom platform za izmenjavo videov […] naložijo ukrepe, ki so natančnejši ali strožji od tistih iz odstavka […] 2. […] Pri sprejemanju takih ukrepov države članice upoštevajo […] zahteve, opredeljene v veljavnem pravu Unije, kot so, kadar je to ustrezno, zahteve iz členov 14 in 15 Direktive 2000/31/ES ali člena 25 Direktive 2011/92/EU.

6. Države članice zagotovijo, da so za reševanje sporov med uporabniki in ponudniki platform za izmenjavo videov v zvezi z uporabo odstavkov 1 in 2 na voljo mehanizmi za pritožbe in pravna sredstva.

6a. Poleg ukrepov iz odstavka 2 države članice spodbujajo tudi politike in sisteme za razvijanje medijske pismenosti.

7. Komisija […] spodbuja ponudnike platform za izmenjavo videov k izmenjavi najboljših praks o […] pravilih ravnanja za sourejanje iz odstavka 3.

8. […] Države članice in Komisija lahko […] spodbujajo samourejanje s pravili ravnanja na ravni Unije iz člena 4a(2).

Člen 28b

1. Države članice zagotovijo, da se za namene te […] direktive […] šteje, da ima ponudnik[…] platforme za izmenjavo videov […] sedež na njihovem ozemlju in spada pod njihovo pristojnost, če:

a) ima obvladujoče ali odvisno […] podjetje s sedežem na […] ozemlju zadevne države članice[…] ali

b) je del skupine, v kateri je tudi podjetje, ki ima sedež v zadevni članici.

Za namene tega člena:[24]

a) „obvladujoče podjetje“ pomeni obvladujoče podjetje, kakor je opredeljeno v členu 2(9) Direktive 2013/34/ES;

b) „odvisno podjetje“ pomeni odvisno podjetje, kakor je opredeljeno v členu 2(10) Direktive 2013/34/ES;

c) „skupina“ pomeni obvladujoče […] podjetje, vsa […] podjetja, ki so od njega odvisna, in vsa druga podjetja, vključena v skupino.

1a. Če imajo obvladujoče, odvisno ali druga […] podjetja v skupini vsa sedeže v različnih državah članicah, se za namene uporabe […] odstavka 1 šteje, da ima ponudnik platforme za izmenjavo videov sedež v tisti državi članici, v kateri ima sedež njegovo obvladujoče […] podjetje, ali, če to ne obstaja, v državi članici, v kateri ima sedež njegovo odvisno […] podjetje, ali, če to ne obstaja, v državi članici, v kateri ima sedež drugo […] podjetje iz zadevne skupine.

1b. Če je več odvisnih […] podjetij in ima vsako od njih sedež v drugi državi članici, se za namene uporabe […] odstavka 1a šteje, da ima ponudnik platforme za izmenjavo videov sedež v tisti državi članici, v kateri je eno od odvisnih podjetij prvič začelo opravljati dejavnost, pod pogojem da vzdržuje stabilno in dejansko povezavo z gospodarstvom te države članice. Če je v skupino vključenih več drugih podjetij […] in ima vsako […] od njih sedež v drugi […] državi članici, se šteje, da ima ponudnik platforme za izmenjavo videov sedež v tisti državi članici, v kateri je eno od teh […] podjetij prvič začelo opravljati dejavnost, pod pogojem da vzdržuje stabilno in dejansko povezavo z gospodarstvom te države članice.

[24] Opredelitve pojmov bodo pozneje prestavljene v člen 1.

2. Države članice [...] sestavijo in vodijo ažuren seznam ponudnikov platform za izmenjavo videov s sedežem na njihovem ozemlju in navedejo, na katerih [...] merilih […] iz odstavka 1 […] temelji njihova pristojnost. […]Države članice ta seznam in vse njegove spremembe sporočijo Komisiji. V primeru neskladnih seznamov Komisija naveže stik z zadevnimi državami članicami, da bi našli rešitev. Komisija zagotovi, da imajo nacionalni [...] regulativni organi dostop do [...] tega seznama. Komisija v največjem mogočem obsegu objavi te informacije.

POGLAVJE X

ODBOR ZA STIKE

Člen 29

1. Pod okriljem Komisije se ustanovi odbor za stike. Sestavljajo ga predstavniki pristojnih organov držav članic. Predseduje mu predstavnik Komisije, sestaja pa se bodisi na njegovo pobudo ali na zahtevo delegacije države članice.

2. Naloge odbora za stike so:

   (a) omogočanje učinkovitega izvajanja te direktive z rednimi posvetovanji o vseh praktičnih problemih, ki bi se pojavili pri njeni uporabi, še zlasti pri uporabi člena 2, in o vseh drugih zadevah, pri katerih je koristna izmenjava izkušenj;

   (b) dajanje mnenj o uporabi te direktive v državah članicah na lastno pobudo ali na zahtevo Komisije;

   (c) zagotavljanje foruma za izmenjavo mnenj o tem, katere zadeve je treba obravnavati v poročilih, ki jih morajo države članice oddajati v skladu s členom 16(3) in o njihovi metodologiji;

(d) obravnava izida rednih posvetovanj, ki jih ima Komisija s predstavniki televizijskih organizacij, producentov, potrošnikov, proizvajalcev, izvajalcev storitev in sindikatov ter umetniških ustvarjalcev;

(e) omogočanje izmenjave informacij med državami članicami in Komisijo o stanju in razvoju regulativnih dejavnosti na področju avdiovizualnih medijskih storitev, pri čemer se upoštevajo avdiovizualna politika Unije in ustrezna dogajanja na tehničnem področju;

(f) preučevanje vseh novosti v sektorju, o katerih bi bilo koristno izmenjati stališča.

POGLAVJE XI

REGULATIVNI ORGANI <u>ALI TELESA</u> DRŽAV ČLANIC

Člen 30

1. Vsaka država članica imenuje enega ali več <u>[…]</u> nacionalnih regulativnih organov ali teles. Države članice zagotovijo, da so ti organi s pravno <u>[...]</u> ločeni od vlade in funkcionalno neodvisni od katerega koli drugega javnega ali zasebnega organa. To ne posega v možnost držav članic, da ustanovijo regulatorje, ki nadzirajo različne sektorje.[25]

[25] ***Uvodna izjava 33 se spremeni*: „<u>Države članice bi morale zagotoviti, da so njihovi nacionalni regulativni organi pravno ločeni od vlade. Vendar pa to državam članicam ne bi smelo preprečevati, da izvajajo nadzor v skladu z nacionalnim ustavnim pravom. Za regulativne organe ali telesa držav članic, vključno s tistimi, ki so bili ustanovljeni kot javni organi ali telesa, bi bilo treba šteti, da</u>** so dosegli potrebno stopnjo strukturne neodvisnosti **<u>[…], če so funkcionalno in dejansko neodvisni od zadevnih vlad in vseh drugih javnih ali zasebnih organov</u>**.**<u>[…] To je bistveno</u>** za zagotovitev nepristranskosti **<u>[…]</u>**odločitev**<u>, ki jih sprejme nacionalni regulativni organ ali telo</u>**. Ta zahteva po neodvisnosti ne bi smela posegati v možnost držav članic, da ustanovijo regulatorje, ki nadzirajo različne sektorje, na primer avdiovizualni in telekomunikacijski sektor. Nacionalni regulativni organi bi morali imeti potrebna izvršilna pooblastila in sredstva za opravljanje svojih nalog, v smislu osebja, strokovnega znanja in finančnih sredstev. Nacionalni regulativni organi, ustanovljeni v skladu s to direktivo, bi morali s svojimi dejavnostmi zagotoviti uresničevanje ciljev v zvezi s pluralnostjo medijev, kulturno raznolikostjo, varstvom potrošnikov, notranjim trgom in spodbujanjem poštene konkurence.“

2. Države članice zagotovijo, da nacionalni regulativni organi ali telesa izvajajo svoja pooblastila nepristransko, pregledno in v skladu s cilji te direktive […]. Pri izvajanju nalog, ki so jim bile dodeljene v skladu z nacionalno zakonodajo, s katero se izvaja pravo Unije, nacionalni regulativni organi ali telesa ne smejo zahtevati ali sprejemati navodil od drugih organov. To ne preprečuje nadzora nad temi organi v skladu z nacionalnim ustavnim pravom.

3. Pristojnosti in pooblastila […] regulativnih organov ali teles in načini za določanje njihove odgovornosti so jasno opredeljeni v nacionalni zakonodaji.

4. Države članice zagotovijo, da imajo nacionalni regulativni organi ali telesa ustrezna finančna sredstva, človeške vire in izvršilna pooblastila za učinkovito opravljanje svojih nalog. Države članice zagotovijo, da imajo nacionalni regulativni organi ali telesa ločene letne proračune, ki so objavljeni.

5. Vodjo nacionalnega regulativnega organa ali telesa ali člane kolektivnega telesa, ki opravljajo to nalogo v okviru nacionalnega regulativnega organa ali telesa, je mogoče odpustiti samo, če ne izpolnjujejo več zahtevanih pogojev za opravljanje svojih dolžnosti, ki so vnaprej določeni […] na nacionalni […] ravni. Odločitev o odpustitvi se objavi […].

6. ***[črtano]***[26]

7. Države članice zagotovijo, da na nacionalni ravni obstajajo učinkoviti pritožbeni mehanizmi […]. Pritožbeni organ, ki je lahko sodišče, je neodvisen od strani, ki so udeležene v pritožbi. […]

Odločba nacionalnega regulativnega organa ali telesa je veljavna, dokler ni znan rezultat pritožbe, razen če so v skladu z nacionalno zakonodajo sprejeti začasni ukrepi.

---

26 Več delov besedila je bilo prestavljenih v odstavek 4.

<u>Člen 30 a (novo)</u>

<u>Države članice zagotovijo, da njihovi nacionalni regulativni organi ali telesa sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi drug drugemu in Komisiji zagotovijo informacije, potrebne za izvajanje te direktive, zlasti členov 2, 3 in 4.</u>

<u>Države članice zagotovijo, da kadar ponudnik medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo njihove nacionalne regulativne organe ali telesa obvesti, da želi nuditi storitve, ki bodo v celoti ali v glavnem namenjene občinstvu v drugi državi članici, zadevni nacionalni regulativni organ ali telo v pristojni državi članici o tem obvesti nacionalni regulativni organ ali telo v državi članici, v kateri bodo storitve na voljo.</u>

Člen 30a[27]

1. Ustanovi se skupina evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (ERGA).

---

[27] ***Uvodni izjavi 36 in 37 se spremenita:***

(36) Skupina ERGA je pozitivno prispevala k dosledni regulativni praksi, Komisiji pa je zagotovila nasvete na visoki ravni o zadevah v zvezi z izvajanjem. Zaradi tega bi bilo treba v tej direktivi uradno priznati in okrepiti njeno vlogo. Skupino bi torej bilo treba **<u>[…]</u>** ustanoviti s to direktivo.

(37) Komisija bi morala imeti možnost, da se s skupino ERGA posvetuje o vseh zadevah v zvezi z avdiovizualnimi medijskimi storitvami in platformami za izmenjavo videov. Skupina ERGA bi morala Komisiji pomagati s **<u>[…] tehničnim</u>** znanjem in nasveti ter omogočanjem izmenjave najboljših praks**<u>, tudi glede pravil ravnanja za samourejanje in sourejanje</u>**. Komisija bi se morala s skupino ERGA posvetovati zlasti o uporabi Direktive 2010/13/EU, da bi jo bilo lažje usklajeno izvajati**<u>[…]</u>**. Skupina ERGA bi morala na zahtevo Komisije dati **<u>nezavezujoče</u>** mnenje **<u>[…]</u>** o pristojnosti**<u>, združljivosti ukrepov, ki odstopajo od načela svobodnega sprejemanja, s pravom Unije ter o ukrepih proti izmikanju pristojnosti</u>**.**<u>Skupina ERGA bi morala biti sposobna tehnično svetovati o vseh regulativnih zadevah v zvezi z okvirom za avdiovizualne medijske storitve, med drugim […]</u>** na področju zaščite mladoletnikov in sovražnega govora, ter **<u>o vsebini</u>** avdiovizualnih komercialnih sporočil za hrano z visoko vsebnostjo maščob, soli/natrija in sladkorja.

2. Sestavljajo jo […] predstavniki nacionalnih regulativnih organov ali teles na področju avdiovizualnih medijskih storitev […]. Na sestankih skupine ERGA sodeluje predstavnik Komisije.

3. Skupina ERGA opravlja naslednje naloge:

(a) […] pomoč Komisiji s tehničnim znanjem […], s čimer prispeva k doslednemu izvajanju regulativnega okvira za avdiovizualne medijske storitve […];

(b) *[črtano]*

(c) […] izmenjava izkušenj in […] najboljših praks pri uporabi regulativnega okvira za avdiovizualne medijske storitve;

(d) sodelovanje in zagotavljanje informacij, ki so potrebne za uporabo te direktive, zlasti v zvezi s členoma 3 in 4 te direktive, članom;

(e) dajanje mnenj o tehničnih vidikih in dejstvih v zvezi z vprašanji […] v skladu s členi 2(5b), 3(4) in 4(4)(c) na zahtevo Komisije.

4. […] Skupina ERGA sprejme svoj poslovnik.

POGLAVJE XII

KONČNE DOLOČBE

Člen 31

Ta direktiva na področjih, ki jih ne ureja, ne vpliva na pravice in dolžnosti držav članic, izhajajočih iz veljavnih konvencij, ki urejajo telekomunikacije ali izvajanje televizijskih dejavnosti.

Člen 32

Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 33

Komisija spremlja uporabo te direktive v državah članicah [...].

Komisija najpozneje [datum – najpozneje štiri leta po sprejetju], nato pa vsaka tri leta Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o uporabi te direktive.

Da bi izmerili učinek direktive in njeno dodano vrednost, Komisija najpozneje [datum – najpozneje [...] osem let po sprejetju], Evropskemu parlamentu in Svetu predloži naknadno oceno, po potrebi s predlogi za pregled direktive.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo do *[datum – najpozneje v* […] *<u>dveh</u> letih po začetku veljavnosti]*. Besedila navedenih predpisov nemudoma sporočijo Komisiji.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik